

pag. 6. Rabiususque 7. Officin. cap. 48. Efedo- nes (infit) Scytharum Asiaticorum populi solent ex osibus caput conficere sibi pocula. Caput enim defuncti parentis denudatum purgatumque inaurant, edoque pro simulacro utuntur, & quotannis ceremonias eidem faciunt. Ex hacine actione barbara, prodit pulcherrima tropologia. Videlicet fabulam alaudæ (Æliano referente, 16. Histor. Animal. cap. 5. & Causino, 3. Symbol. 38.) Tom. 8. T. 12. D. 6. à n. 6.

31 Inter Indos dies famigeratus præstigijs dæmonis venatione Solis. Ctelias in Indie. & ex illo Phocius. Jul. Cæsar Bulergerus, de Oracul. cap. 105. tribuit Herculi in oraculo quod habuit Melopotamiae. Tacitus, 12. Annal. cap. 13. eidem Numini tribuit. Atsyrie in monte Sambulo, quin ab illo designetur dies, quamvis status indicetur. Apud Castellum in præfato monte, Parthorum Rex vota Dijs loci fuscipiebat, præcipuâ religione Herculis: qui (subdit) tempore fito, per quietem monet sacerdotes, ut templum juxta equos venatui adornatos sistant. Equi ubi pharetras telis onustas acceperunt; per saltus vagi, nocte demum vacuis pharetris, multo cum anheliu redeunt. Rursus Deus quâ silvas pererraverit nocturno visu demonstrat; reperunturque susa pas- sim fera.

32 Hac in die Xerxes erexit titulum ex lapidibus montis Athos, cum pervenisset Chalcidem ad Euripum. K. Græc. Trophæum hoc lapideum construxit, quasi jam Græciam expugnasset, de quo Herod. 7. n. 45. quippe haud cogitaverat visâ oppugnatione Græcorum illuc pervenire; quia de causa etsi è multis civitatibus Græciæ accepisset ignem & aquam; Xerxes neque Athenas neque Spartam legatos terram petitiu miserat; ob id quod quos ante Darius ad hoc ipsum mississet, eorum alios isti in baratrum, alios in puteum dejecerant; jubentes illos illinc terram & aquam ferre ad Regem. Idem ibid. n. 32.

At sine ultione haud prætermissa fractio juris gentium sive læsâ: quapropter visum Areopagitis & Archonti, Athenas non alia de causa exustas, ut dicemus, 7. August. Ephoris verò Spartæ, mittendos esse duos viros, qui se pro reipublicæ devoverent furori Regis Persarum; ut fecerunt Susas profecti; quibus ante expeditionem in Græciam pepercit Xerxes. Ibid. numer. 33.

33 Ab hinc anno 150. Alexandri regni 6. atatis, 26. & V.C. 424. juxta Briet. sententiam, post pugnam ad Arbelam, Alexander victor Persepolim diripit & incendit, & quasi quid egregium egisset matri expo-

nit in Epistola, quod etiam astruit Callisthenes in Diar. Post præfatum triumphum tumidus, Susas profectus sedit in solo Darij: ibique Sisigambem ejus matrem, filias & puerum Ochum relinquens simulque magistrum, à quo linguam Græcam edicerent; velociter Persepolim advolvit, quò non expectatus intrat, tuncque monitus à Tiridate, ne regia gaza à præsidarijs militibus diriperetur; custodes ordinavit. Urbem igitur splendidissimam atque ditissimam, ut captaret gratiam, militi Græco spoliandam offert, & incendendam, ut illatam Græcis à Xerxe cladem ulcisceretur: immò & inflammari jussit temulentis arcem nobilissimam & speciosam, invitatus à Thaide meretrice: postquæ eum facti uti turpis altè poenituit: & propter incendium & propter auctricem. Salian. Urbs (inquit Rhodigin. 14. cap. 15.) regia nobilissimæque, quæ Græciæ terror, totius Orientis & regni Persarum splendor; ab illo capta; fuit obruta; & ædis in planum montibus, aut persossis: sed ad unius meretriculæ, & ejus temulentæ nutum temulentus ipse succendere sustinuit; ut monumento deslagraret opulentissima urbs tantâ vastitate; ut ejus ne statuum quidem vestigium fuerit.

34 Strages crevit in summum, uti fecit Susas ingrediens, de quo 18. Octobr. ubi sub- stitit, quousque aperto vere posset Persepolim progredi, ut Darius persequeretur, interimque Persepoli in computatione ebriofa & lasciva amicis se socium præbuit. Ergo ingressus urbem, quò totius Persiæ opes congefserant Barbari, aurum argentumque cumulatum erat, supelleque non ad usum modò, sed ad ostentationem luxus comparata; excidio urbis parentare decrevit Manibus Græcorum ex bello Medico, post spoliationem. In hujus urbis gaza fuisse centum & quadraginta millia auri, asserunt Curcius, lib. 5. cap. 6. Dior. Sicul. 17. cap. 71. & Arrianus, 3. cap. 4. Hinc exijt ad expugnandum Mardos, & voto potitus, trigesimo die posteaquam à Persepoli profectus erat, eodem redijt, tuncque Persepolim fecit Trojam, nutu scorti Atticæ, Ptolemæi Lagi meretricis; ut ait Plutarch. in Alexandr. graphicè describens excidium.

35 Nec deterius Curtius d. cap. 7. Ex his una Thais & ipsa temulenta, maximam apud omnes Græcorum initurum gratiam, in convivio asseruat; si regiam Persarum jussisset incendi: ex peltare hoc eos, quorum urbes Barbari deleissent. Ebrio scorto de tanta re ferente sententiam, unus & alter & ipsi mero onerati assentiunt; Rex quoque fuit avidior, quam patientior, dicens: Quin

Alexander Persepolim diruit & incendit.

Opulentia urbis.

Quenam Thais.

Quin igitur ulciscimur Græciam & urbi faces subdimus? Omnes incaluerant mero. Itaque surgunt temulenti ad incendendam urbem, cui armati pepercerant. Primus Rex ignem regis injecit, tum conviva & ministri, pellicesque. Multa cetro adificata erat regia, qua celeriter igne concepta, latè sudit incendium. Hunc exitum habuit regia totius Orientis. Sed quid non ab infano furente juvene & vano, fortuna sponso? Vide Achillem Boechium qui Symbol. 66. fingit pro hominis cerebro Alexandro belluæ fortunam imposuisse caput.

Vero hominis regno spoliat se prorsus, & ingens Bellua fit caput multorum, luminis expert.

36 Inter Syros Dea Syria erectum templum, uti orbis miraculum pro reparatione orbis. Lucian. de Dea Syria, in princip. A Deucalionæ adificatum in gratiarum actionem post diluvium, astruit, & in eo loco, feti voragine, quâ aquâ rursus ad mare defluxit (latè agemus 29. August. hic tantum aliqua de templo indicabimus.) Deucalionem ritum ac legem templi instituisse asserunt; ad restandam cladis pariter & beneficij memoriam. Omnium templorum quæ in Syria, augustissimum est; quippe quòd intus auro multo splendet, tectum habens totum aureum, divinum flagrans odorem ex aromatibus Arabiæ, de quorum vaporum suavitate, testificantur vestimenta, in quibus vel longè intendentium manet fragrantia.

37 Ipsa ades (infit Lucian. ibid.) simplex non est, sed & penetrabile quoddam alterum intra se factum habet; in quod & ipsum, ascensus modicus est. Foribus autem exornatum non est; sed ex adverso foris patet. In magnam eadem omnibus ingredi licet, in penetrabile autem sive cellam, solis sacerdotibus: nec ijs omnibus, sed illis tantum qui divini maxime sunt; quibus omnis cura & studium in templum impenditur. In hoc autem adyto simulacra Deorum posita sunt: Junonis videlicet, & quem Jovem existentem, ipsi alio nescio quo nomine, appellant. Ambo autem aurei sunt, amboque sedentes finguntur; sed Junonem quidem leones portant, Jovis autem tauris insidet; atque adeo & Jovis quidem simulacrum per omnia Jovi assimilatum est & capere & oculis & sedenti habitu: neque ipsum alteri, ne si vellet quidem assimilare poteris.

Junò autem, si propius contempleris, haudquam unius speciei formam præ se fert: nam in universum quidem, quod verè dixeris, Juno est; ceterum habet quippiam & Minervæ & Veneris & Lunæ & Rhecæ & Nemesis & Parcarum: & alterâ quidem manu sceptrum tenet,

Ejus sententiam in urbis aolix sequitur ebrius Alexander.

A fortuna inebriatus.

Achill. Boech.

Templum Deæ Syriae.

Simulacra in ejus ornatum.

Imagines Jovis & Junonis.

alterâ autem collum & radios capite gerit & turrim & cestum habet; quo solam Venerem Coelestem exornant. Foris autem & aliud ornamentum est: aurum & lapilli valde pretiosi: alij candidi, alij caerulei, multi etiam rufi, & sardoniches multi & hyacinthi & smaragdi; quæ omnia, asserunt Aegyptij & Indi & Aethiopes & Medi & Armenij & Babylonij, &c. De Lapide Lychni in ejus templo, agendum, 4. April.

38 Hæc Dea dicta Dea Dearum, Coelestisque Pandora, Venus Coelestis, Juno, Astarte, Decerto, Adargatis, & Anaitis; cujus prima statua (ut ait Bulenger. de Persis, Eclog. 4. & de Pictura, 1. cap. 19.) nullâ inanitate, & antequam ex ære aliqua illo modo feret in templo Anaitis posita dicitur. Di- cepta est Antonij Parthicis rebus. Summa semper veneratione culta, uti dicemus loc. cit. & 17. August. Ejus imago à Chartario, pag. 119. tribuitur Junoni, & pag. 140. Magnæ Matri. Adi 26. Januar. n. 11.

DIES XXVII. MARTIJ.

1 Grad. 7. Arietis, in quo Nox & dies aequales, juxta Ptol. Corvus respere totus apparet. K. R. P. De hac constellatione egimus 14. Februar. num. 1. Cataphractus sagittam manu gestans. Sphaer. Arab. Cauda Cygni vesperè occidit. Franc. Junctin. in K. Astrologic.

2 Consummatum matrimonium primiparentum post expulsionem è paradiso. Adrichom. Alapid. in Genes. 4. 1. & Tornielli. Ann. 1. n. 23. Rabbini alij à Talmudistis de quibus d. 25. n. 4. censent lapsum atque exitum luxisse per centum annos, abstinentes ab usu conjugij. Petr. Comest. in Genes. cap. 25. tantum signat 14. & ann. sequenti nati- vitem Cain. Alij alios ante Cain asserunt habuisse filios, de quibus tacetur in Scriptura, quippe nihil memorabile: quod quidem falsum, ut ex verbis matris elucet loc. cit. Adi Perer. lib. 7. in Genes. disput. 1. Obitus Jared. ann. 1422. Tunc dicit Eutythius, Annual. Alexandr. fol. 17. & Tolet. lib. 2. Hist. Eccl. cap. 22. quòd filij Dei qui ex Seth, descenderunt, ubi erant Cainitæ, etsi non omnes, quod causa perditionis orbis: id- eoque propheticè à patre dictus Jared, quod descensum sonat. Hic fuit maximus mundi descensus, sive declinatio in religione & moribus: ait Genebr. Hic vir optimus jam jam moriturus, vocavit Mathusalem, Lamech & Noe, exponensque aliorum stir- pis

Lapilli Deæ Syriae.

Dea dicta Dearum.

Anaitis.

VI. K.

Luctus primiparentum pro lap- su.

Obitus Jared.